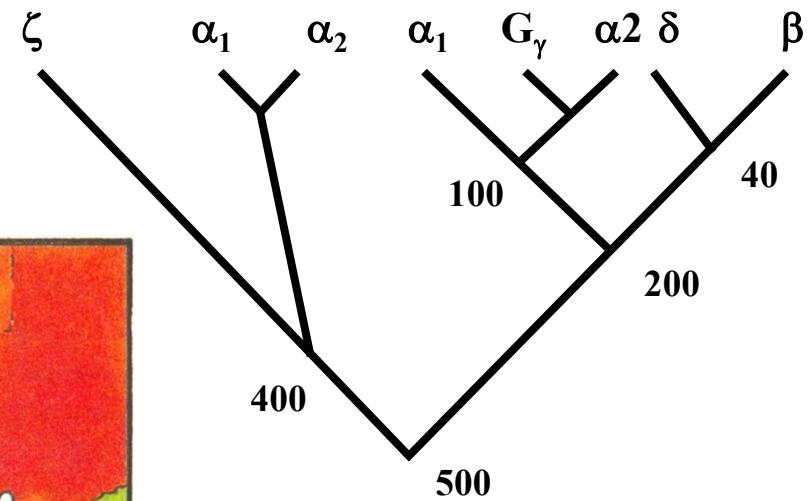
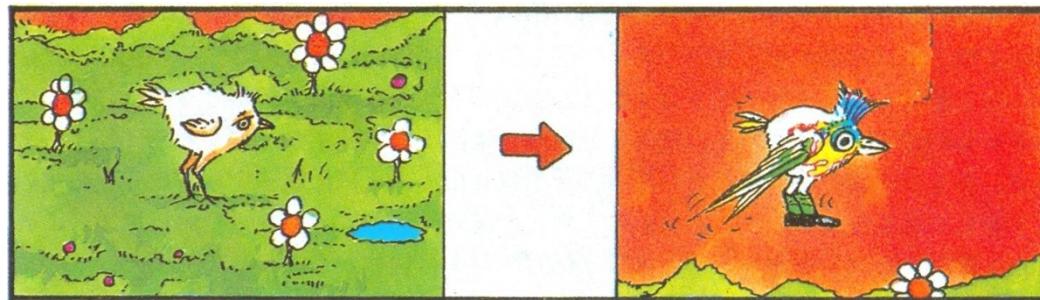
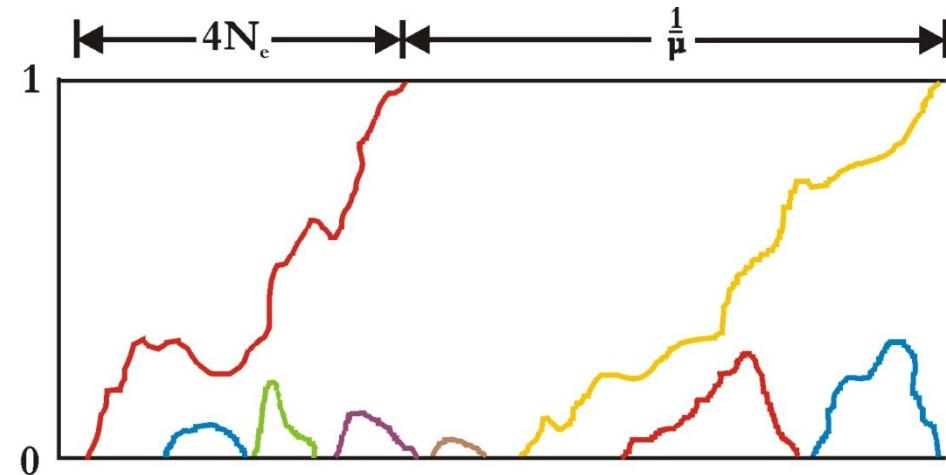

MOLEKULÁRNÍ EVOLUCE

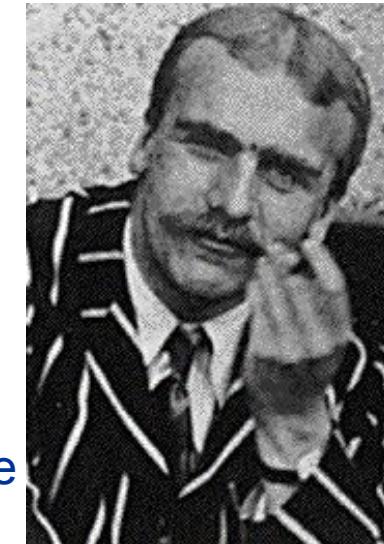
Substituční zátěž a selekční náklady

substituce = nahrazení jedné alely jinou (tj. fixace nově vzniklé alely)

jestliže se jedinec během svého života nerozmnoží, označujeme to jako jeho genetickou smrt

J.B.S. Haldane (1957):

prospěšná mutace → fixace výhodné alely a nahrazení alely nevýhodné dokud původní alela existuje v populaci, průměrná fitness nižší než fitness maximální

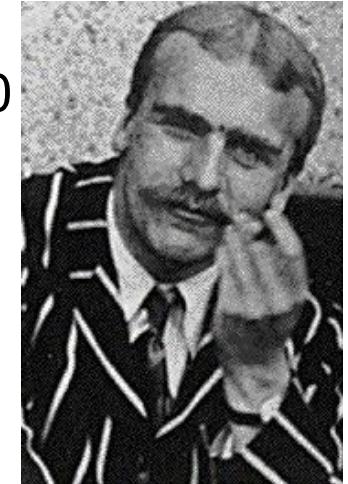

J.B.S. Haldane

substituční zátěž^{*)}: $L = 1 - \bar{w}$; pokud $\bar{w} = w_{\max}$, $L = 0$

obecně

$$L = \frac{w_{\max} - \bar{w}}{w_{\max}}$$

měří, do jaké míry je průměrný jedinec v populaci méně zdatný než nejlepší genotyp

vyjadřuje pravděpodobnost, že průměrný jedinec zemře před svou reprodukcí

^{*)} mutační zátěž: vznik nevýhodné alely; segregační zátěž: náklady na homozygoty při superdominanci (zvýhodnění heterozygotů)

Selekční náklady:

Nahrazení jedné alely v populaci za druhou si můžeme představit jako „selektivní smrt“ původní alely

Čím je intenzita selekce vyšší, tím větší množství původní (nevýhodnější) alely je v každé generaci z populace vyřazeno („zemře“)

Pokud by selekce byla příliš silná, mohla by způsobit extinkci celé populace \Rightarrow nutná nadprodukce potomstva

např. jestliže poměr nepřeživších a přeživších alel 0,1/0,9 každý přeživší jedinec by musel vyprodukovat o 1/9 potomků navíc,
ale jestliže poměr 0,999/0,001 \rightarrow ~1000 potomků navíc!

Haldane: horní limit selekčních nákladů \approx substituce 1 genu/300 generací

\Rightarrow evoluce nemůže probíhat moc rychle, selekční náklady by byly příliš vysoké

NEUTRÁLNÍ TEORIE MOLEKULÁRNÍ EVOLUCE

Moderní syntéza: debata selekce vs. drift

začátek 60. let 20. stol. → sekvence aminokyselin v proteinech

1966: elektroforéza proteinů

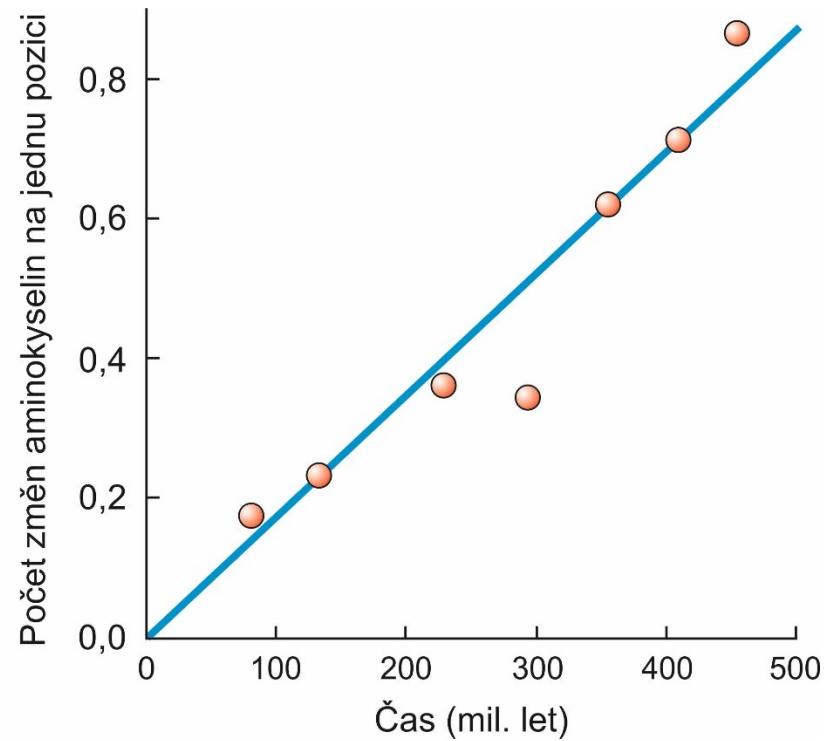
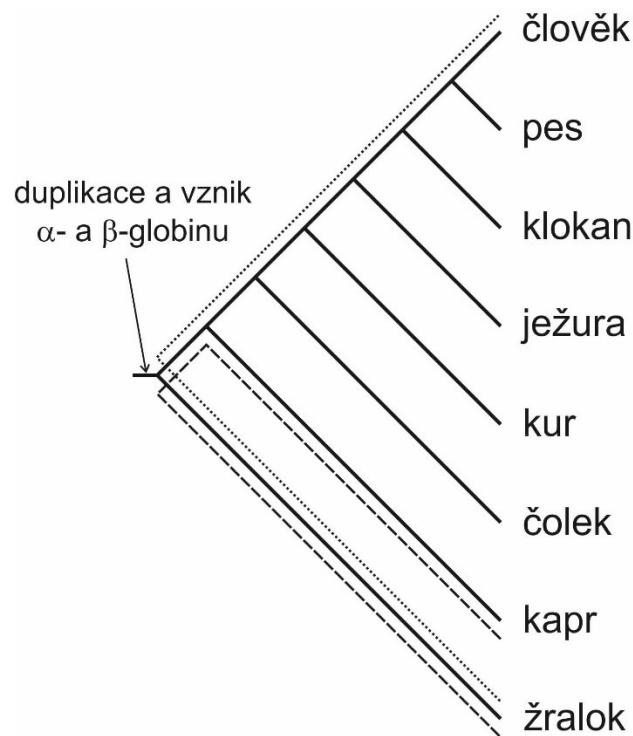
Richard Lewontin a Jack Hubby - *Drosophila pseudoobscura*;

Harry Harris - člověk

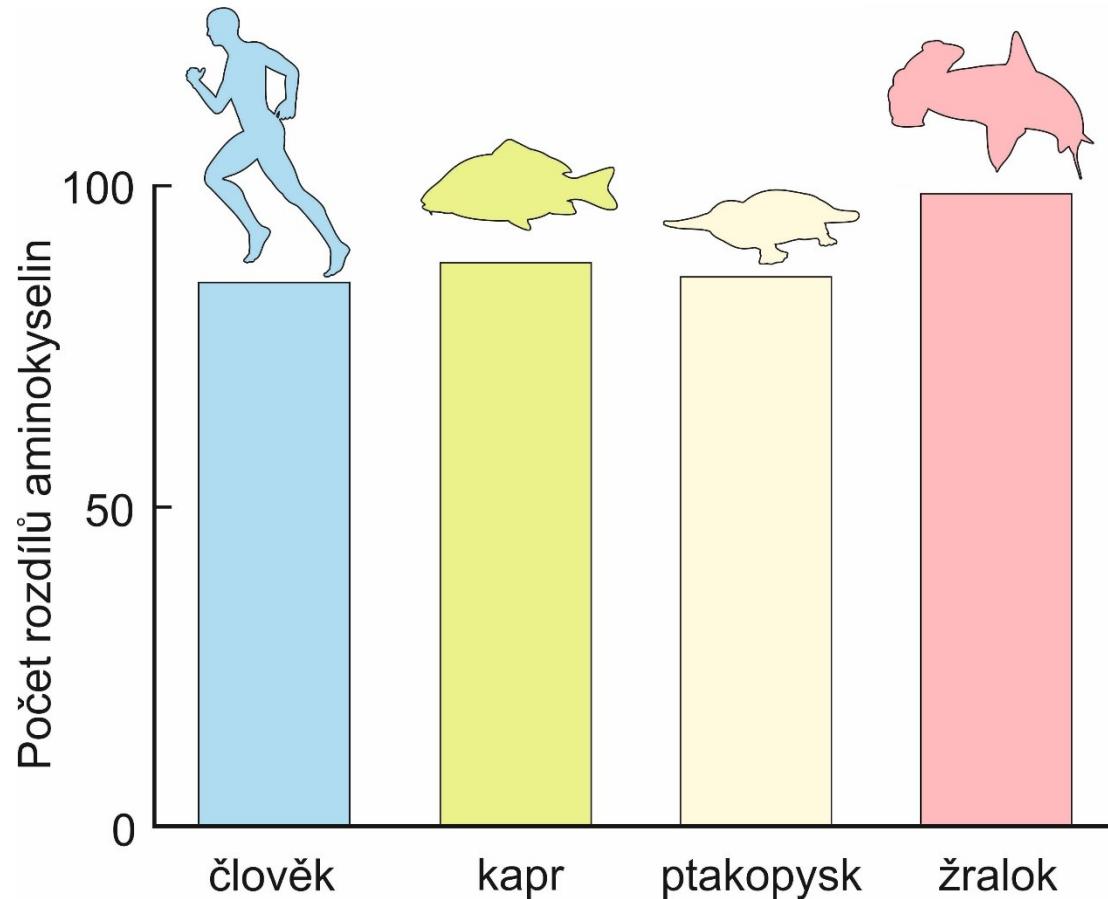
→ polymorfismus v přírodních populacích

Data získaná do konce 60. let naznačovala, že:

Evoluce na molekulární úrovni probíhá konstantním tempem

Evoluce na molekulární úrovni probíhá konstantním tempem

srovnání rozdílů AA mezi α - a β -globinem

Data získaná do konce 60. let naznačovala, že:

Rychlosť molekulárnej evolúcie je relatívne vysoká

Rozsah genetickéj proměnlivosti v populáciach je približne vysoký
... obojí by vyžadovalo vysoké selekčné náklady ⇒
polymorfismus nemôže byť udržován selekcí

Proč v populacích tak velký polymorfismus?

Motoo Kimura: protože jsou alely neutrální, trvá mnoho generací, než nová mutace dospěje k fixaci – během té doby je populace nutně polymorfní = přechodný polymorfismus

Často během přechodu k fixaci dojde v dané alele k další mutaci \Rightarrow v dostatečně velké populaci bude v každém okamžiku velké množství variability

Populace je v rovnováze driftu a mutace

M. Kimura

M. Kimura (1968)

J.L. King & T.H. Jukes (1969)

neutrální teorie
molekulární evoluce

AS EXEMPLIFIED BY THE TYPE OF ALCOHOL DRINKER

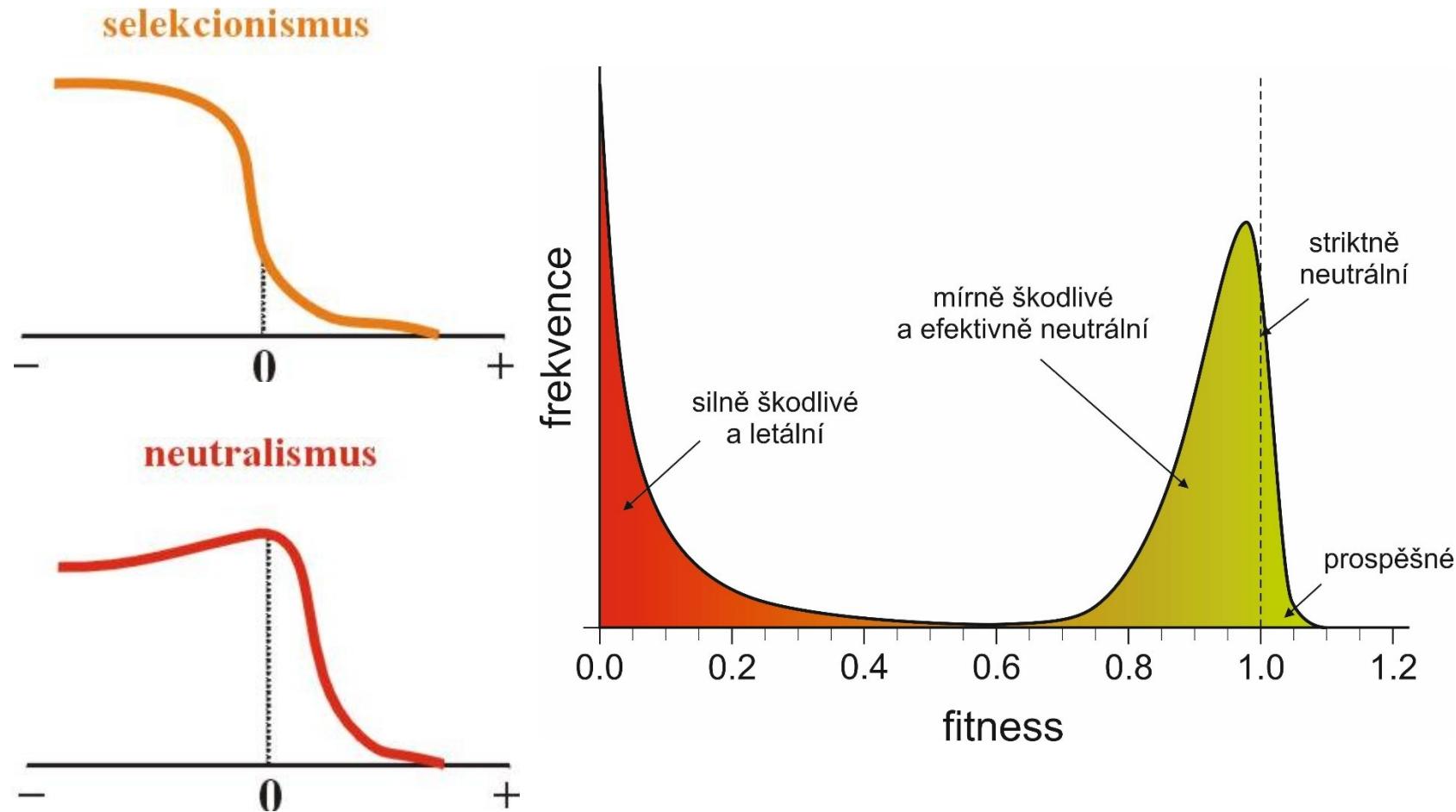

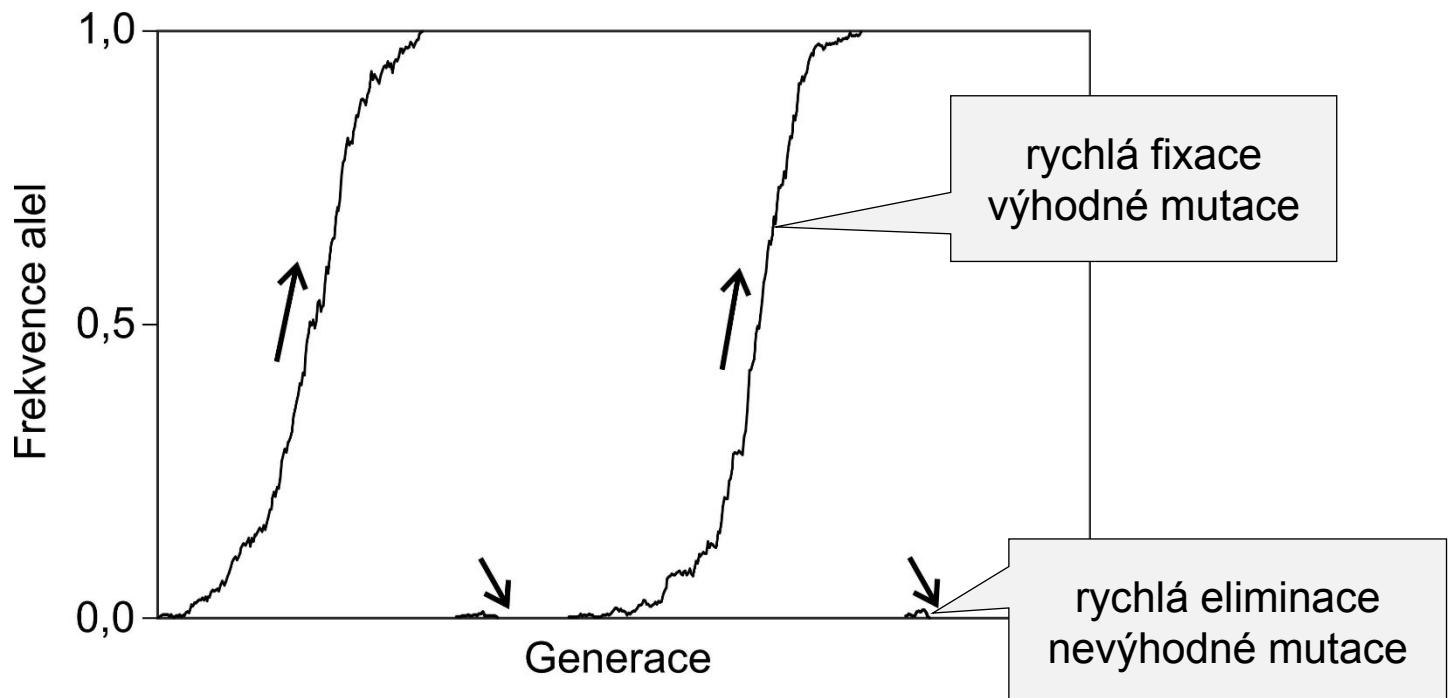
〈中立説〉
THE NEUTRAL THEORY

〈ダーウィンの進化論〉
DARWINIAN THEORY

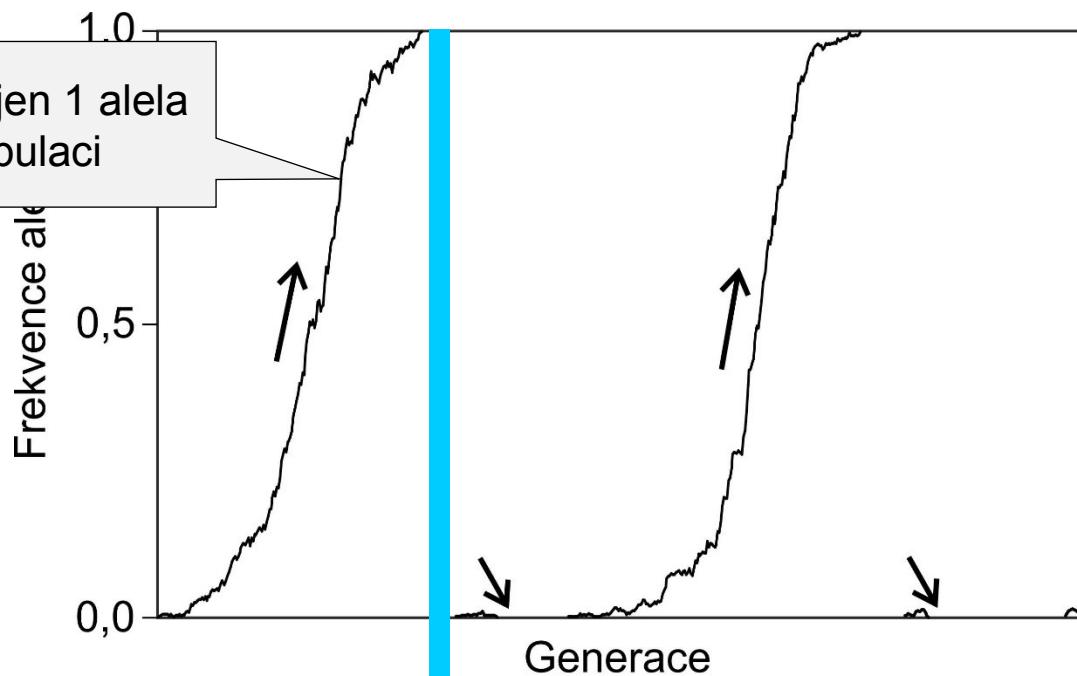
Základní postuláty neutrální teorie:

1. většina substitucí alel v populaci je neutrální (\Rightarrow drift)

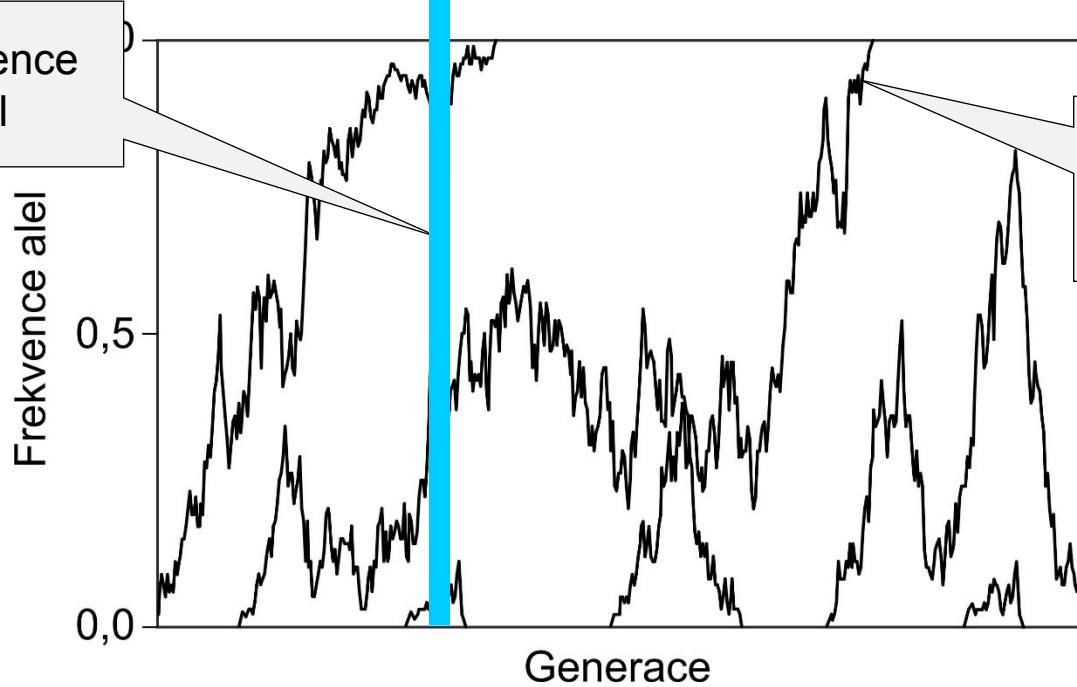

většinou jen 1 alela
v populaci

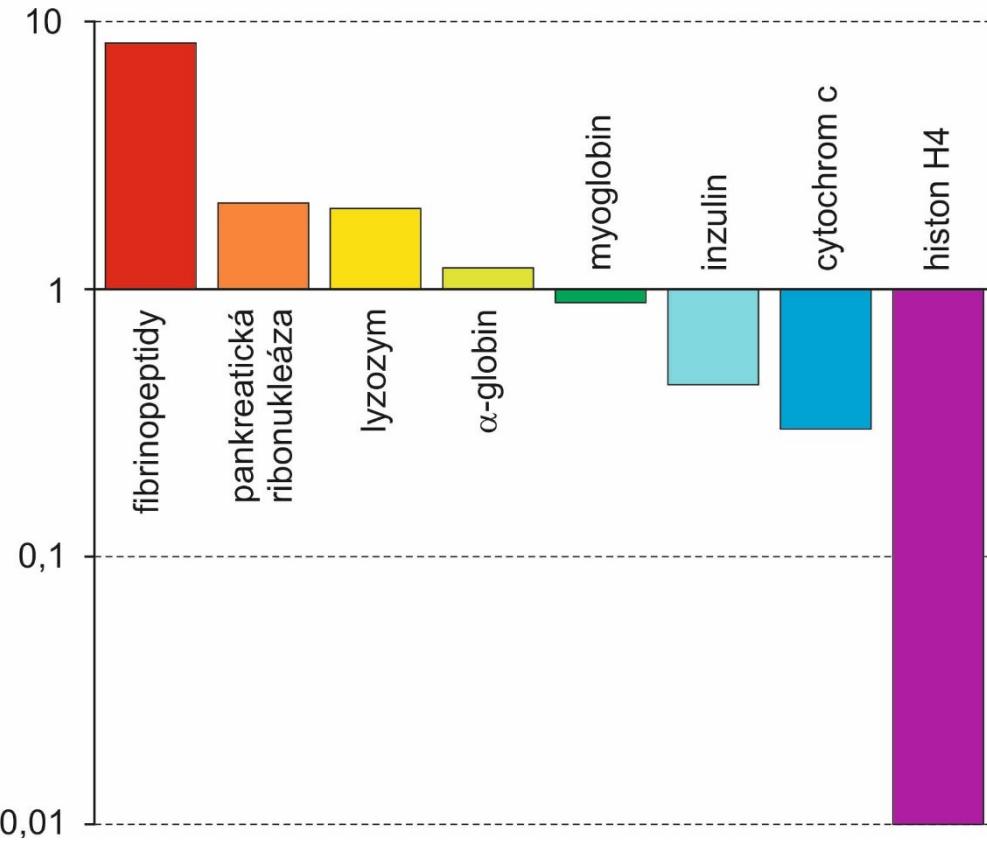

současná existence
několika alel

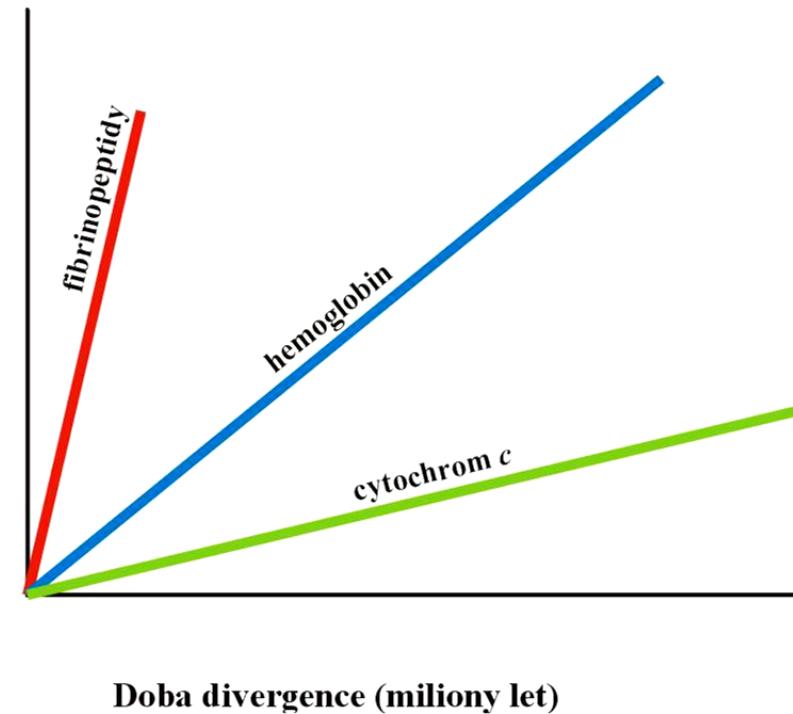
neutrální alela
se fixuje
náhodně

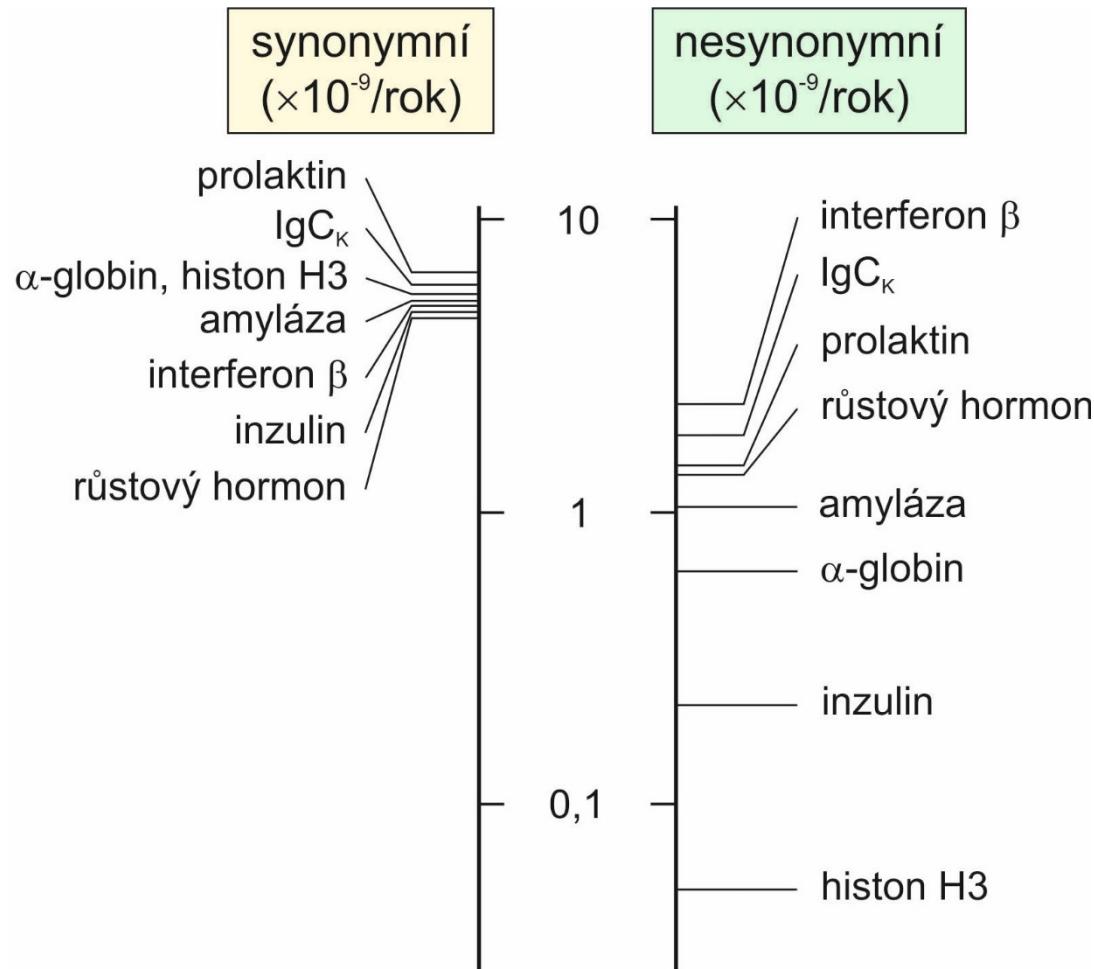
2. evoluční rychlosť u rôzne dôležitých proteinov se liší

fibrinopeptidy	8,3
pankreatická ribonukleáza	2,1
lyzozym	2,0
α -globin	1,2
inzulin	0,44
cytochrom c	0,3
histon H4	0,01

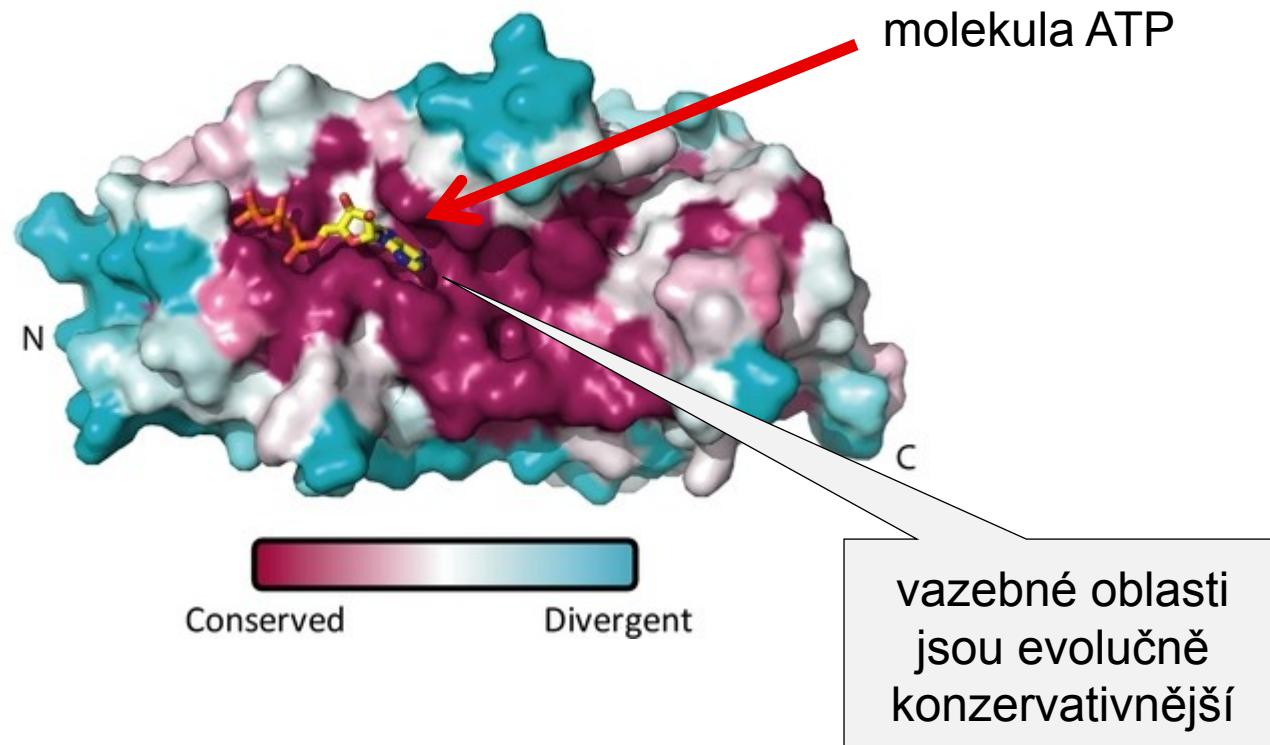

2. evoluční rychlosť u rôzne dôležitých proteinov se liší

3. rozdílná evoluční rychlosť na rôznych časťach proteinu (vazebná miesta × strukturní oblasti)

Př.: transient receptor potential vanilloid (TRPV) channel protein:

4. rozdílná evoluční rychlosť na jednotlivých místech kodonu...

Second position				Third position (3'-end)	
U	C	A	G		
U	UUU <i>phe</i>	UCU	UAU <i>tyr</i>	UGU <i>cys</i>	U
	UUC	UCC <i>ser</i>	UAC	UGC	C
	UUA	UCA	UAA <i>Stop</i>	UGA <i>Stop</i>	A
	UUG	UCG	UAG <i>Stop</i>	UGG <i>trp</i>	G
	C	CUU <i>leu</i>	CCU	CAU <i>his</i>	U
		CUC	CCC <i>pro</i>	CAC	C
		CUA	CCA <i>pro</i>	CAA <i>gln</i>	A
		CUG	CCG	CAG	G
A	AUU	ACU	AAU	AGU <i>ser</i>	U
	AUC <i>ile</i>	ACC	AAC <i>asn</i>	AGC <i>ser</i>	C
	AUA	ACA	AAA <i>lys</i>	AGA <i>arg</i>	A
	AUG <i>met</i>	ACG	AAG	AGG	G
		GUU	GCU	GAU <i>asp</i>	U
G	GUC	GCC	GAC	GGU	C
	GUU <i>val</i>	GCA	GAA <i>ala</i>	GGC <i>gly</i>	A
	GUA	GCG	GAG	GGG <i>glu</i>	G

Initiation Termination

64 kodonů...

... ale 20 aminokyselin

Table 4. Relative frequencies of different types of mutational substitutions in a random protein-coding sequence.

Substitution	Number	Percent
Total in all codons	549	100
Synonymous	134	25
Nonsynonymous	415	75
Missense	392	71
Nonsense	23	4
Total in first position	183	100
Missense	166	91
Nonsense	9	5
Total in second position	183	100
Missense	176	96
Nonsense	7	4
Total in third position	183	100
Missense	50	27
Nonsense	7	4

všechny nesynonymní!

... a v různých částech genomu

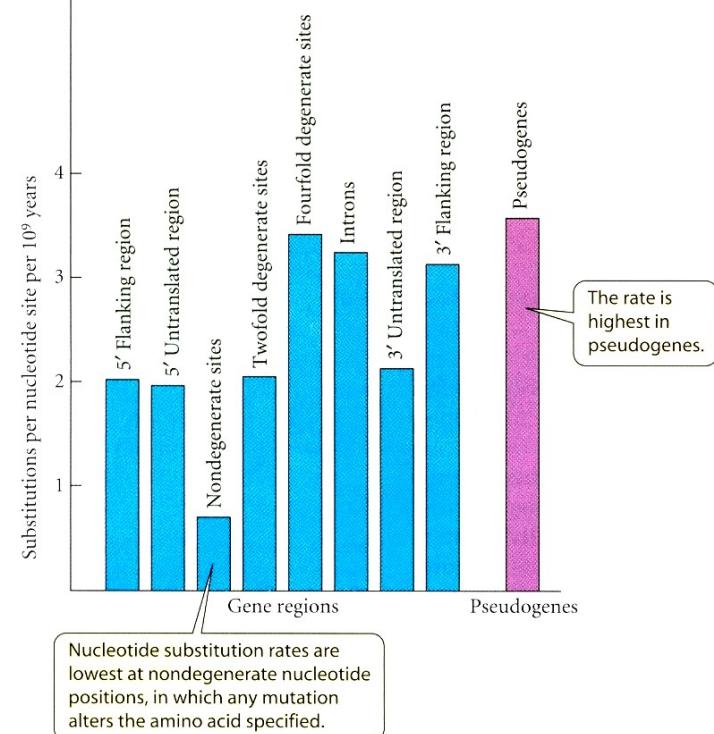
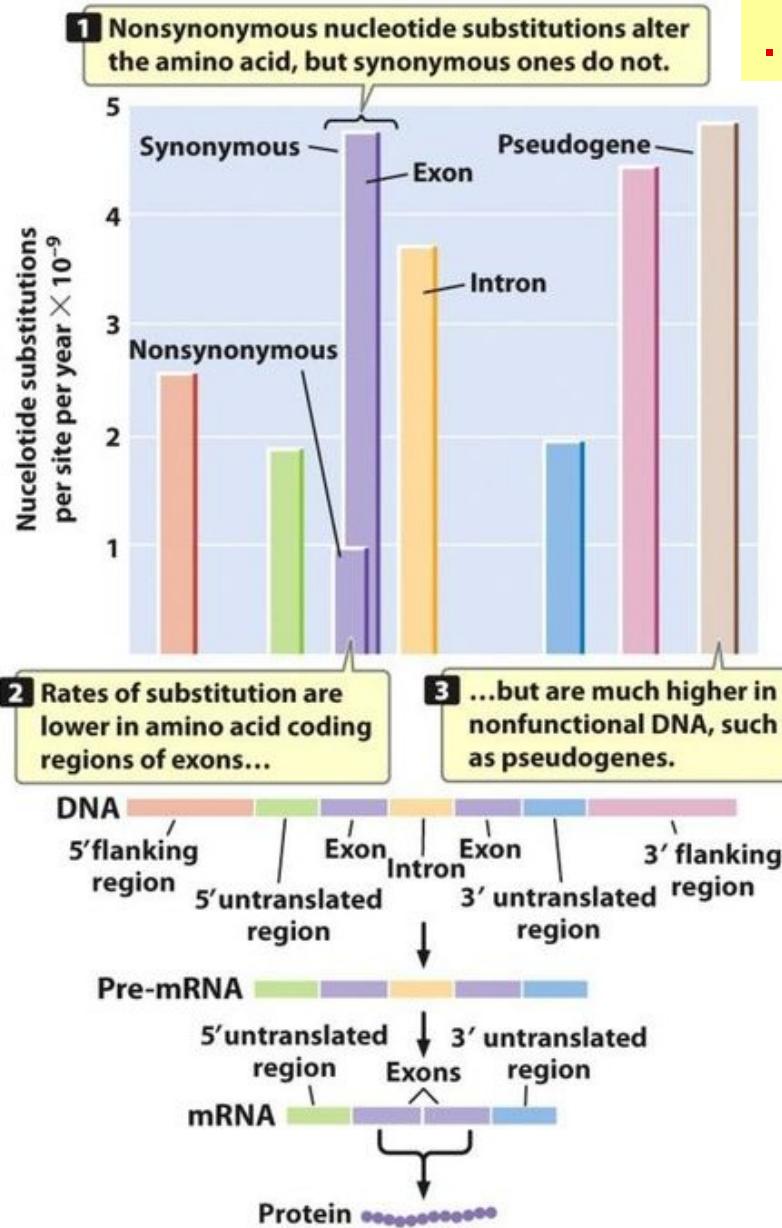

Figure 26.15

nadbytek synonymních nukleotidových záměn → hlavně na 3. pozici

M. Kimura (1977): sekvence mRNA člověka a králíka →
z 53 nukleotidových pozic 6 rozdílů, z nich jen 1 nesynonymní
× teoreticky by pouze 24 % rozdílů mělo být synonymních

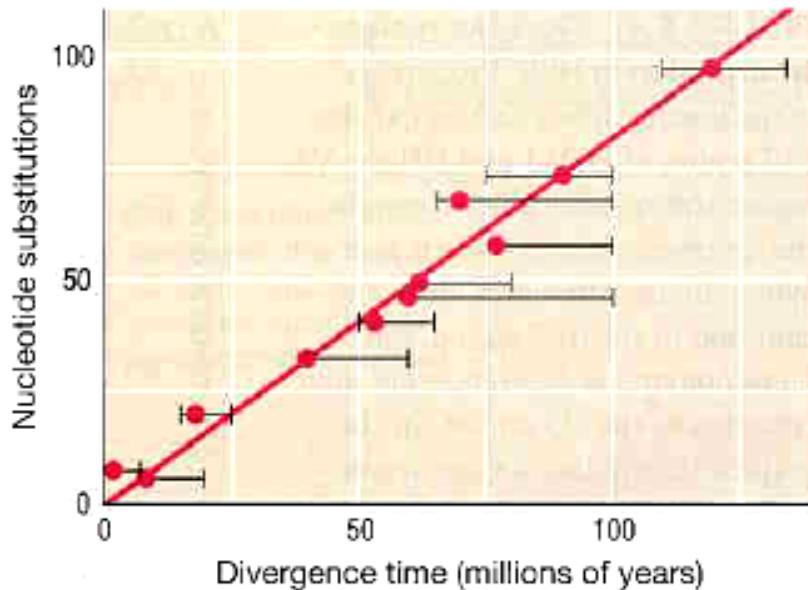
podobně M. Grunstein (1976):

evoluční rychlosť histonu H4 u 2 druhů mořských ježovek
84 bp mtDNA → 9 z 10 rozdílů synonymních

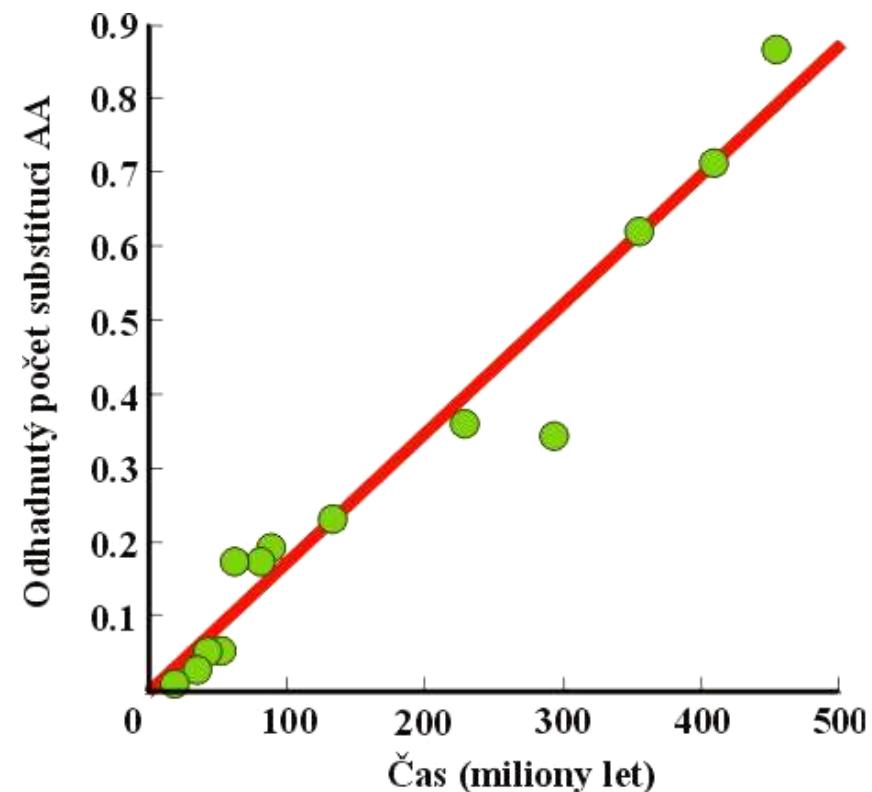

5. rychlosť evolúcie daného proteinu u rôznych druhů približne konstantná

Wilson (1977), savci, 7 proteinov:

Kimura (1983), obratlovci, α -globin:

převážně se netýká morfologických, fyziologických a behaviorálních znaků

nemůže vysvětlit vznik adaptací

mnoho škodlivých mutací, ty však rychle eliminovány selekcí

selekce působí i na molekulární úrovni, avšak většina mutací má velmi malý účinek na fitness \Rightarrow důležitá role driftu

Haldaneův odhad selekčních nákladů je nadhodnocený:

selekce většinou měkká, ne tvrdá

frekvenčně závislá selekce místo superdominance

selekce nepůsobí na jednotlivé lokusy odděleně (epistáze)

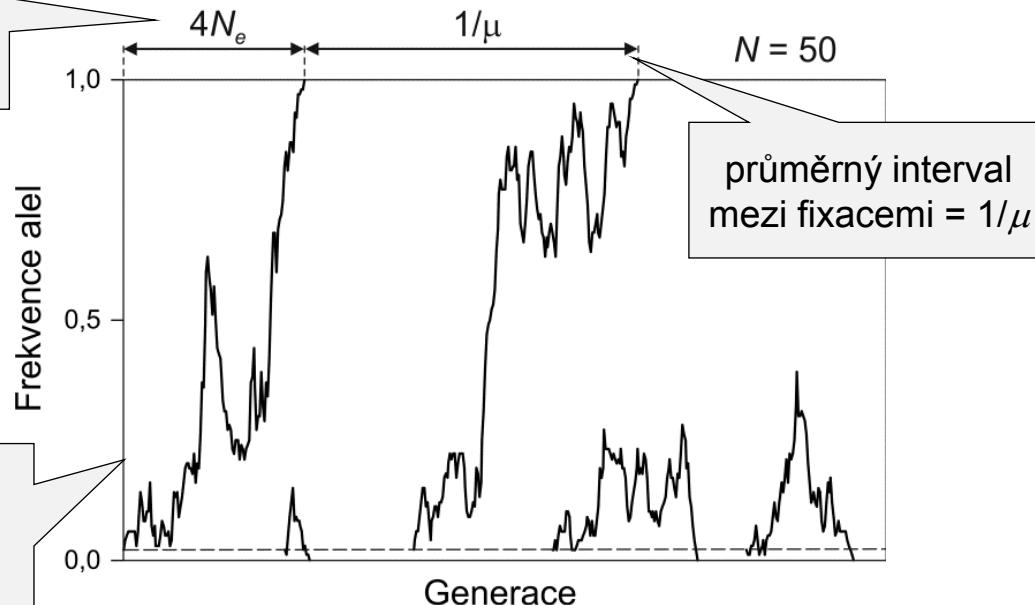
Rychlosť molekulárnej evolúcie:

Podľa neutrálnej teórie rýchlosť molekulárnej evolúcie závisí len na
rychlosťi neutrálnych mutácií μ , ne na veľkosti populácie

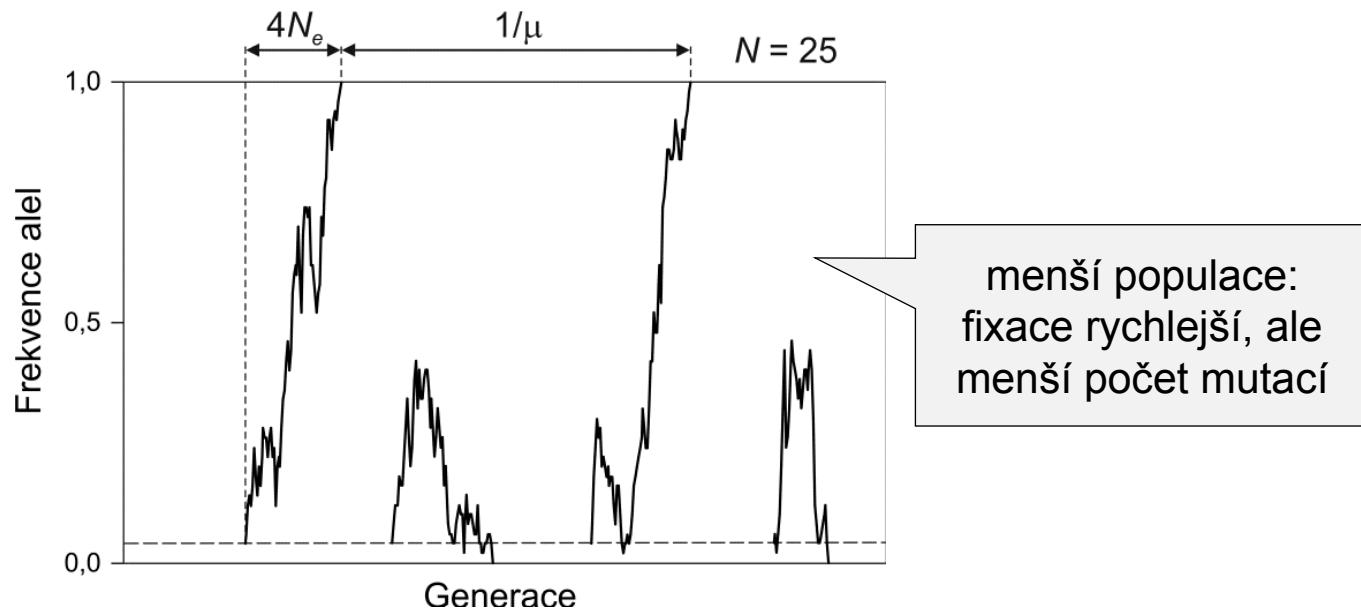
Jak je to možné?

V malé populácii rýchlosť fixácie, ale menší počet mutácií
⇒ delšia interval medzi fixáciami

průměrná doba
fixace = $4N_e$

větší populace:
za generaci větší
počet mutací, ale
fixace pomalejší

Pravděpodobnost fixace nové mutace = $1/(2N_e)$

Průměrný počet neutrálních mutací/generaci = $2N_e\mu$

Frekvence substituce (nahrazení jedné alely za jinou v populaci):

$$1/(2N_e) \times 2N_e\mu = \underline{\mu}$$

⇒ rychlosť neutrálnej evolúcie není závislá na N_e , ale
jen na frekvencii neutrálnych mutácií μ

Průměrná rovnovážná heterozygotnost:

$$\frac{\theta}{\theta+1}, \text{ kde } \theta = 4N_e\mu$$

větší populace
⇒ vyšší heterozygotnost

neustálý vznik nových mutací ⇒ zvýšení proměnlivosti

× její eroze driftem

⇒ neustálé nahrazování jedné alely za druhou

Dochází k rovnováze mutace a driftu ⇒ polymorfismus
(na rozdíl od rovnováhy mutace a selekce) je přechodný

Frekvence neutrálních substitucí:

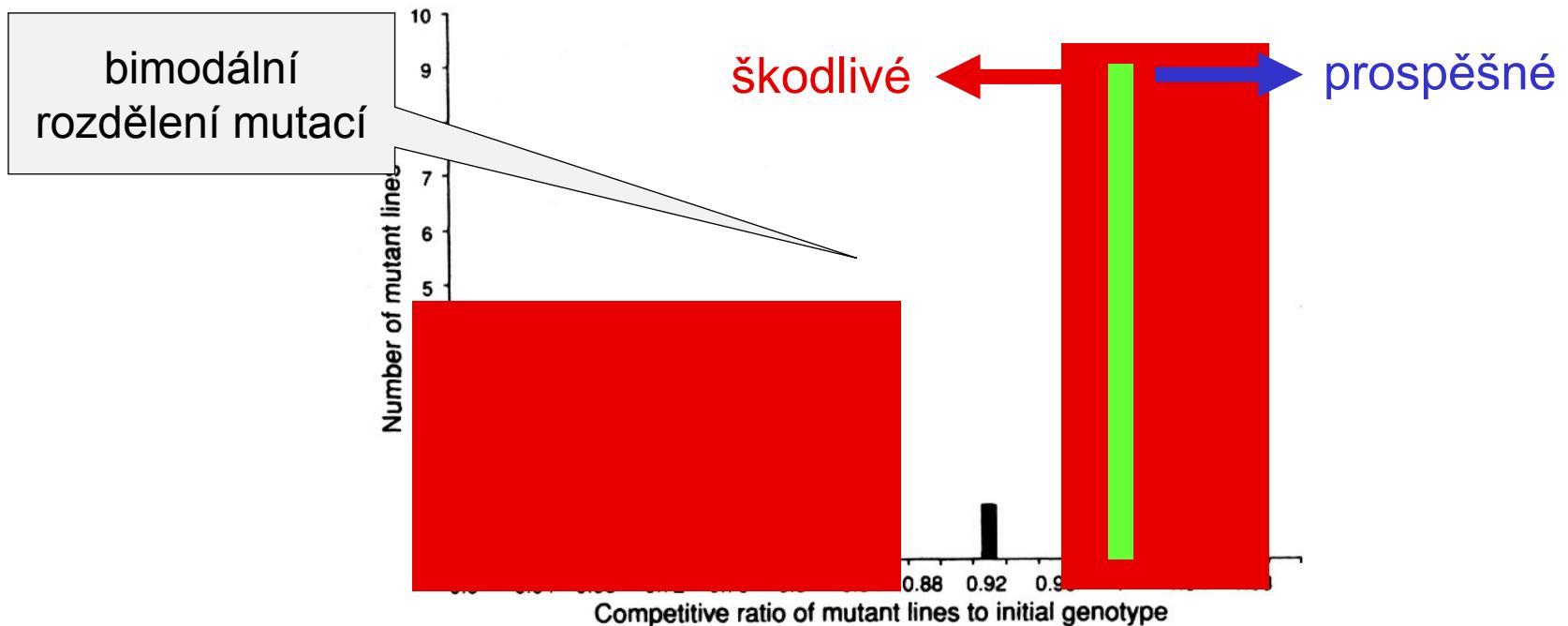
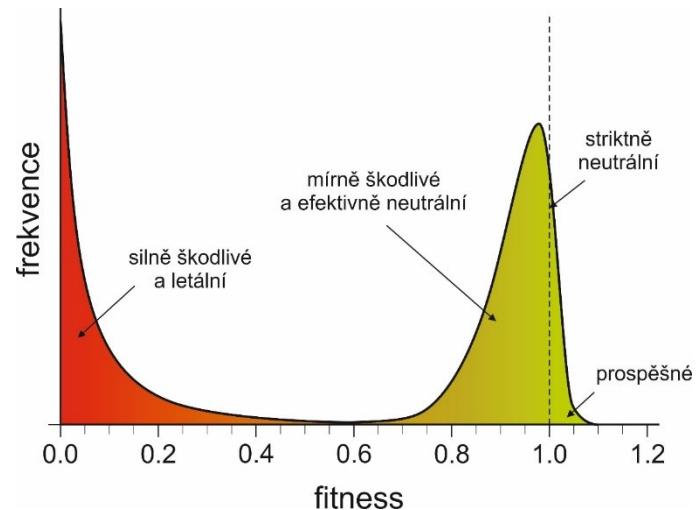
Zeyl & DeVisser (2001):

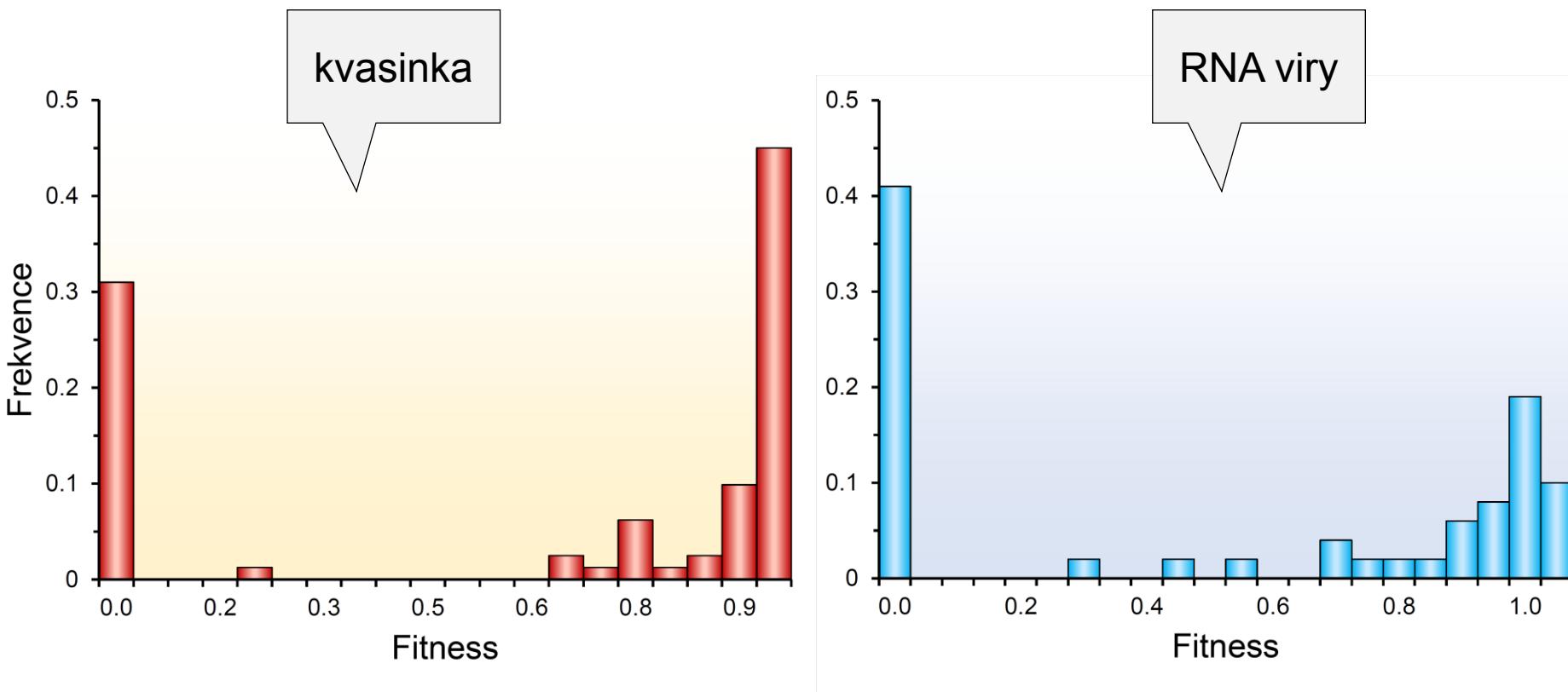
kvasinka *Saccharomyces cerevisiae*

50 populací,

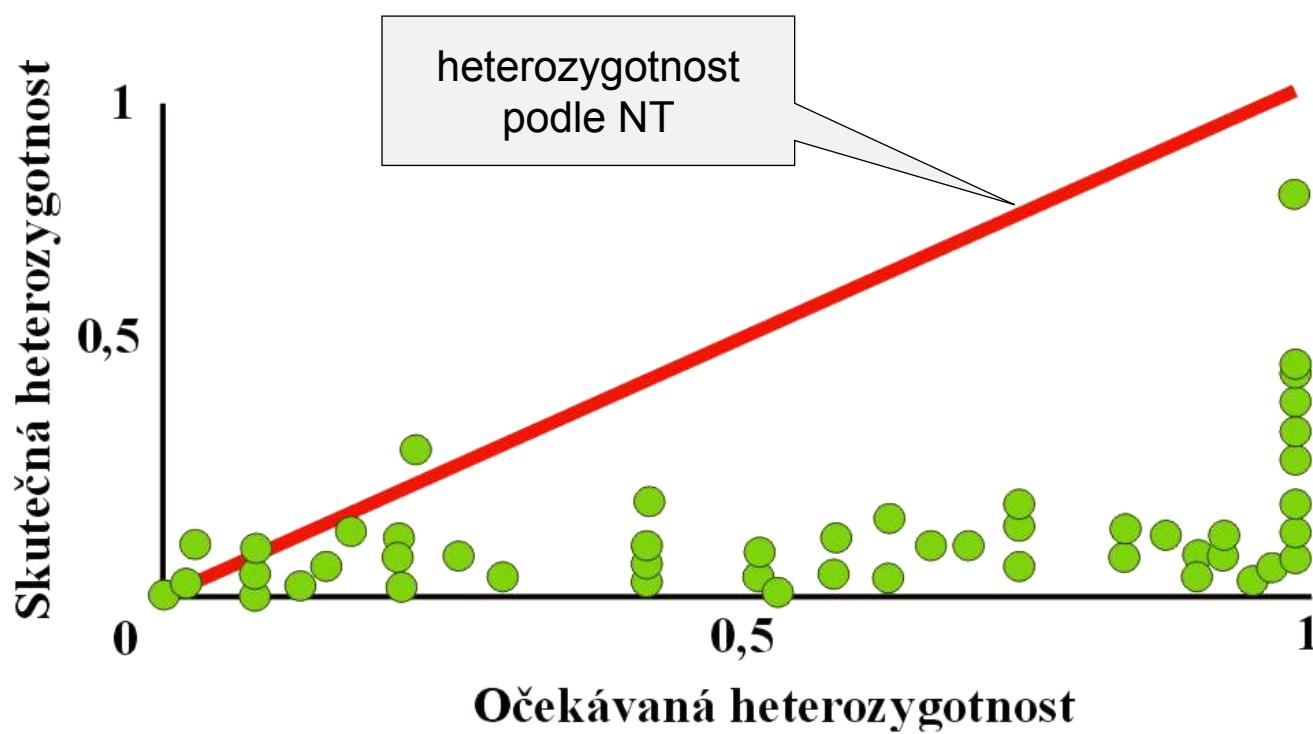
1 jedinec v každé generaci

experiment nezachycuje extrémně škodlivé mutace (letalita)

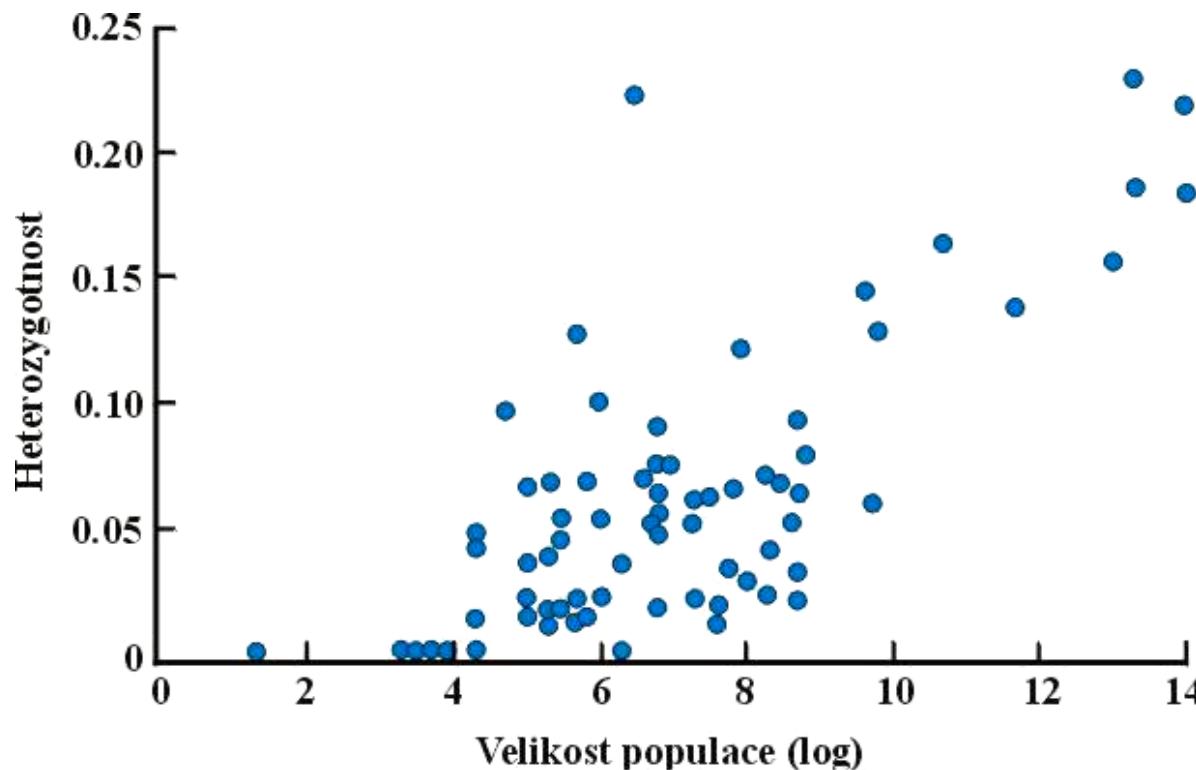

Test neutrální teorie: rozsah heterozygotnosti

Skutečná heterozygotnost nižší, než předpokládá NT

Test neutrální teorie: rozsah heterozygotnosti

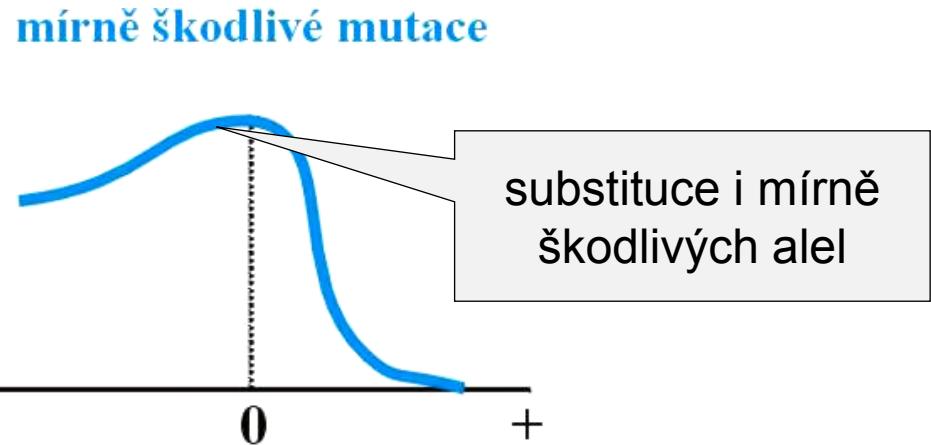
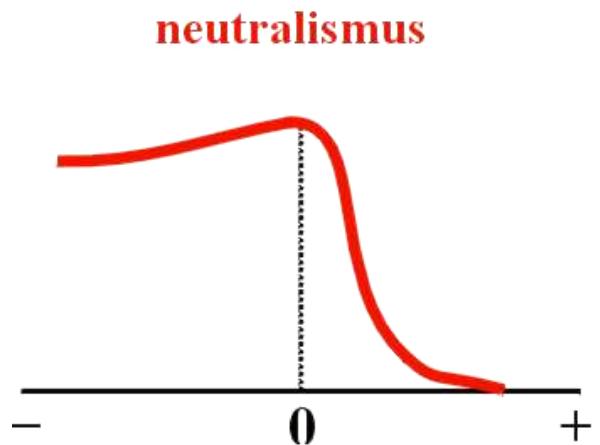
Vzhledem k obrovskému rozsahu populačních velikostí je rozsah heterozygotností příliš malý

Odchylky měření rozsahu heterozygotnosti od predikcí se snažila vysvětlit Tomoko Ohtová:

mírně škodlivé mutace
(*slightly deleterious mutations*, SDM)

v malých populacích
se chovají jako efektivně
neutrální alely

Pravděpodobnost fixace neutrální, výhodné a škodlivé mutace:

Př.: Jaká je pravděpodobnost fixace mutace v populaci o $N_e = 1000$?

neutrální mutace ($s = 0$): $P = 0,05 \%$

výhodná mutace ($s = 0,01$): $P = 2 \%$

výhodná mutace ($s = 0,001$): $P = 0,2 \%$

škodlivá mutace ($s = -0,001$) $P = 0,004 \%$

čím víc $s \rightarrow 0$,
tím vyšší
„neutralita“

Z toho plyne, že

- 1) všechny výhodné mutace nemusí být v populaci zafixovány
- 2) Naopak s malou pravděpodobností mohou být zafixovány i škodlivé mutace

Jaká je pravděpodobnost fixace mutace v populaci o $N_e = 10\,000$?

neutrální mutace ($s = 0$): $P = 0,005 \%$

výhodná mutace ($s = 0,01$): $P = 2 \%$

výhodná mutace ($s = 0,001$): $P = 0,2 \%$

škodlivá mutace ($s = -0,001$) $P \approx 0 \%$

ve velké populaci je P výhodné alely stejná jako v malé, ale pro škodlivou alelu $P \rightarrow 0$

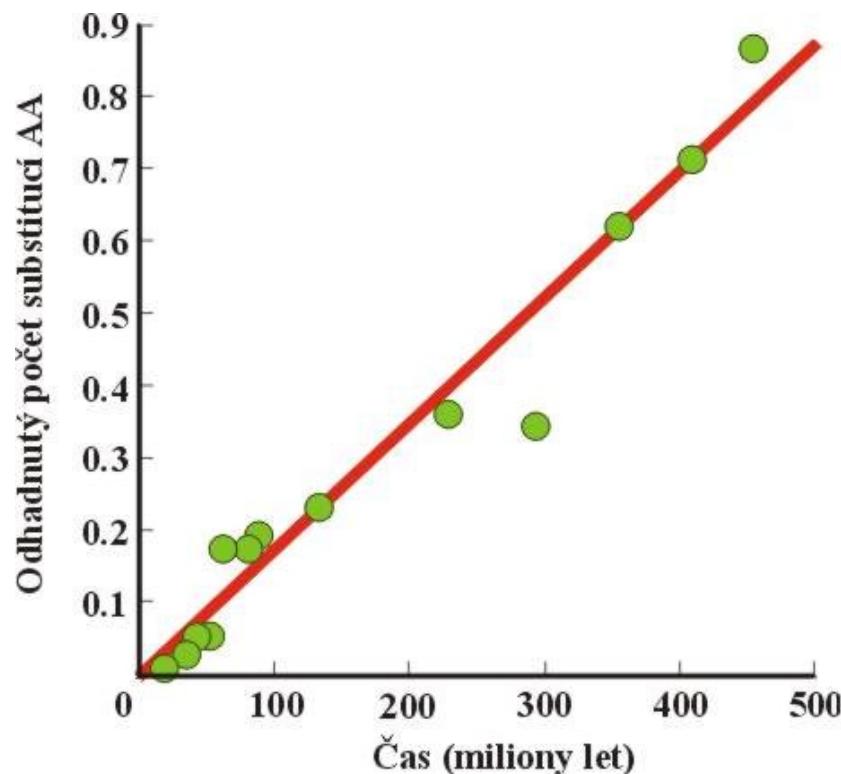
Závěr:

- 1) ve velkých populacích hraje mnohem větší roli selekce a naopak s klesající velikostí roste relativní význam driftu
- 2) existuje nepřímá úměra mezi škodlivostí mutace a velikostí populace: čím se škodlivost alely blíží nule, tím větší může být populace, ve které se může fixovat (drift převýší negativní selekci) a naopak, čím je selekce proti škodlivé mutaci silnější, tím menší musí být populace, aby drift hrál určující roli
- 3) To znamená, že v malých populacích se mírně škodlivé mutace chovají jako efektivně neutrální

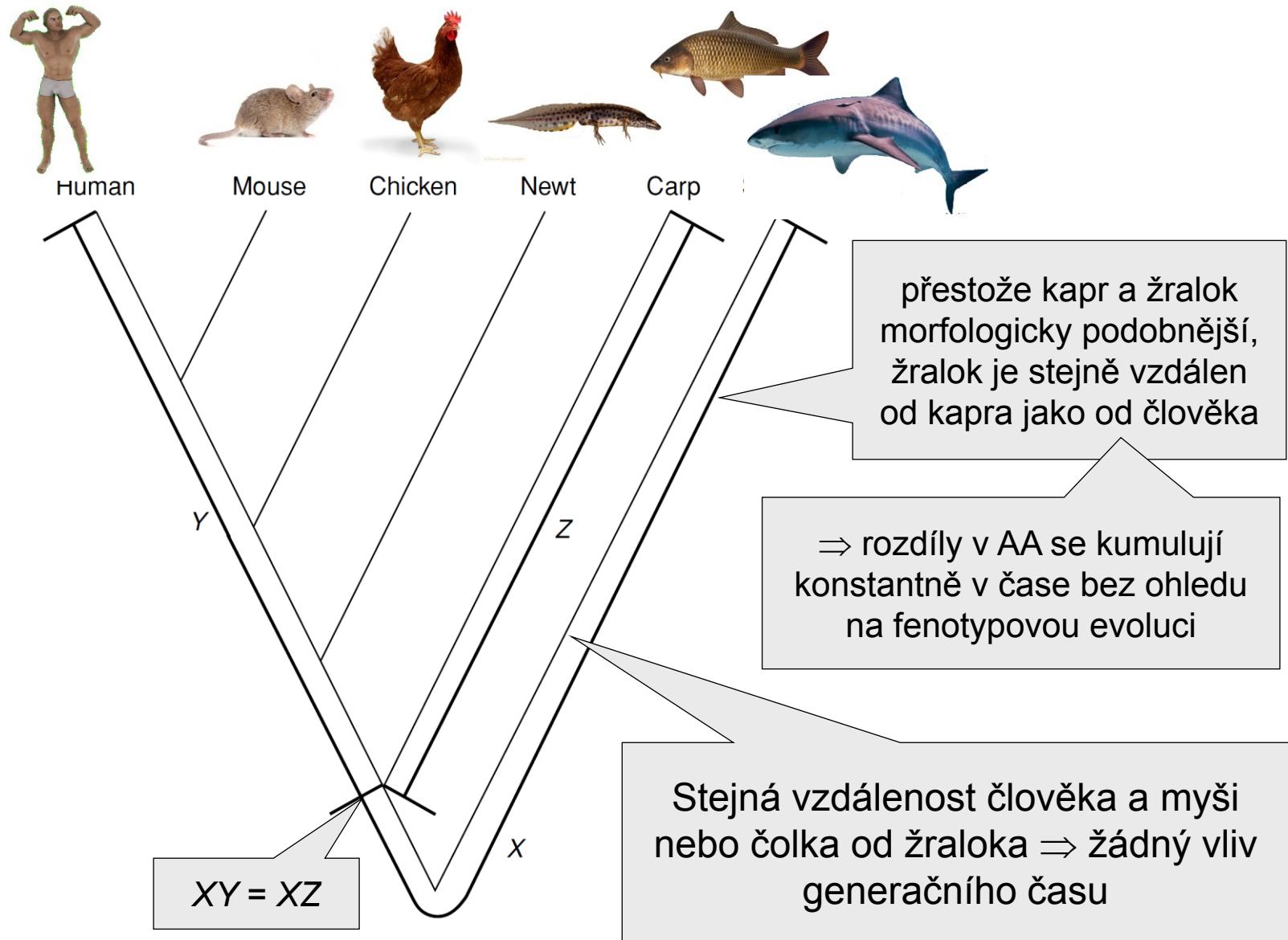
MOLEKULÁRNÍ HODINY

Zuckerkandl & Pauling (1962-65)

rychlosť substitucí AA nebo nukleotidů je konstantní

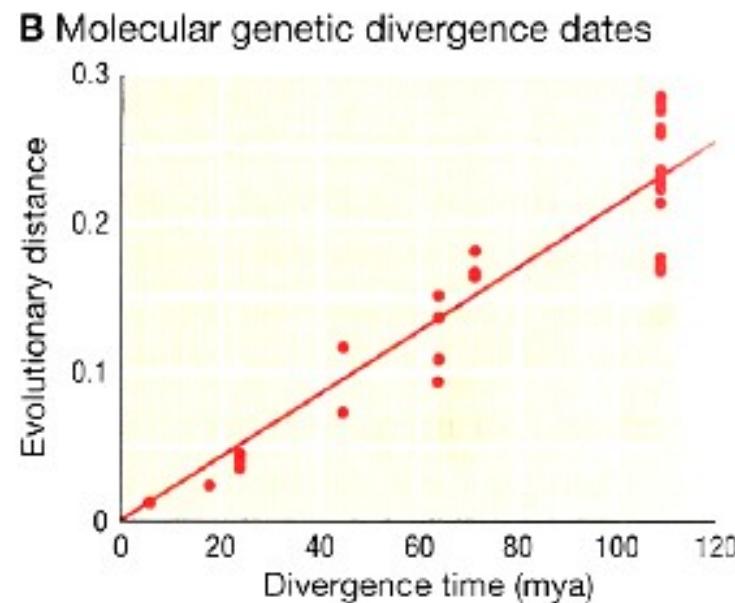
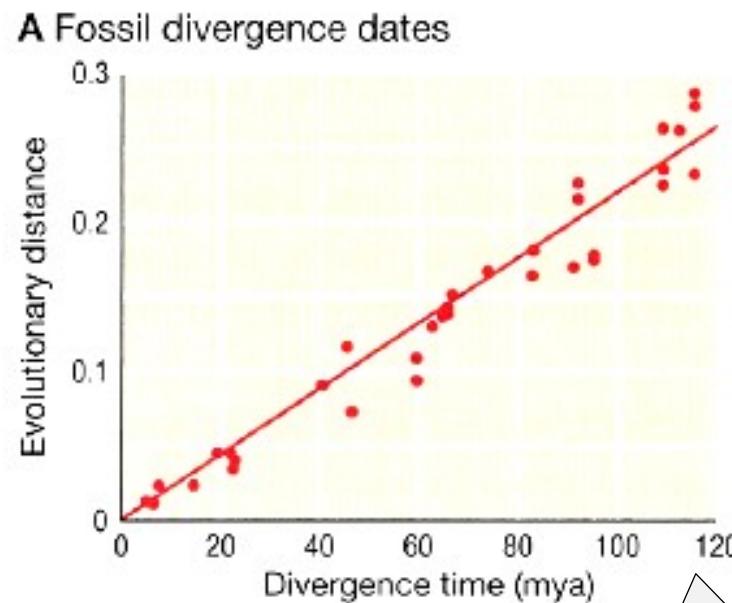

sekvence AA α-řetězce hemoglobinu 6 druhů obratlovců:

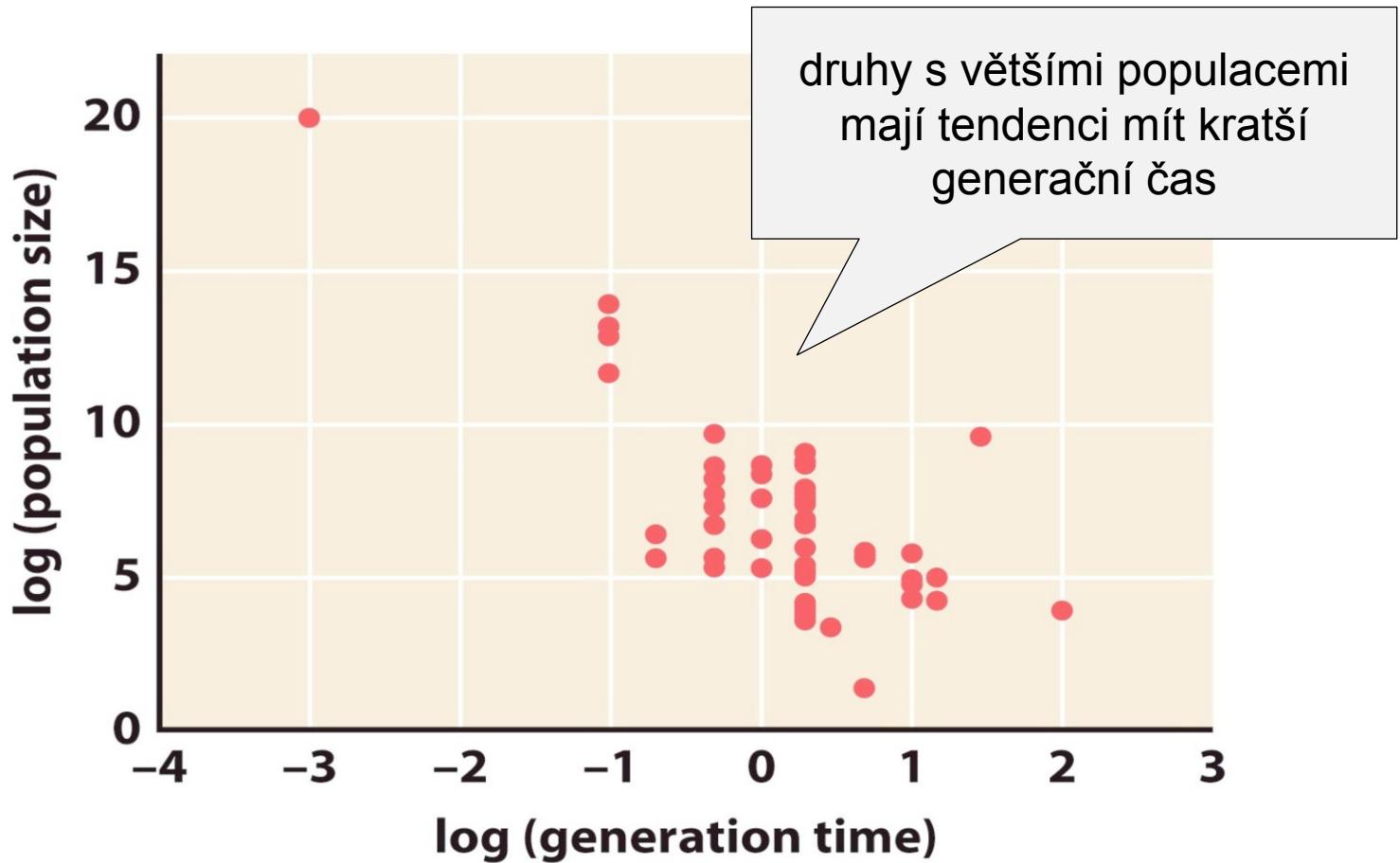
Generační, nebo absolutní čas?

Akumulace neutrálních substitucí u placentálních savců:

obě datovací metody ukazují
téměř konstantní tempo
nezávislé na generačním
čase

Velikost populace a generační čas:

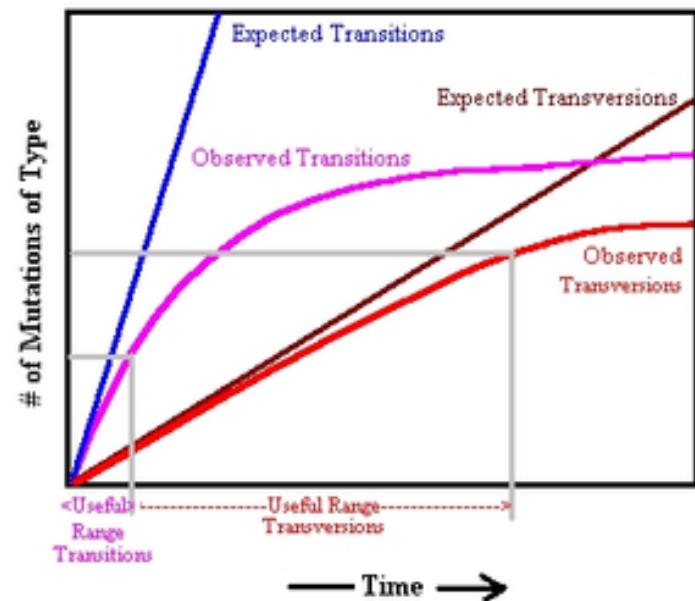
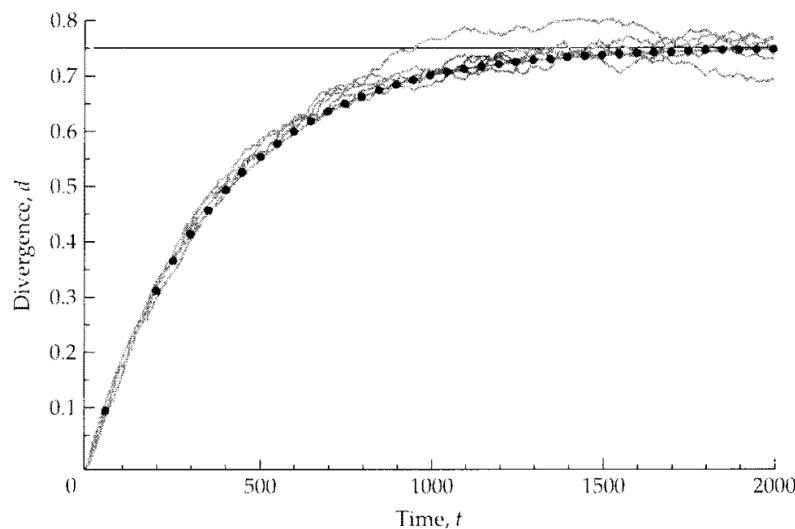

⇒ možné vysvětlení závislosti na absolutním čase: v menších populacích dochází k substituci i mírně škodlivých alel

Molekulárni hodiny ale „netikají“ u různých skupin stejně

např. kytovci < „sudokopytníci“ < primáti < myšovití hlodavci
u primátů opice Starého světa > „lidoopi“ > člověk

Problém saturace sekvencí:

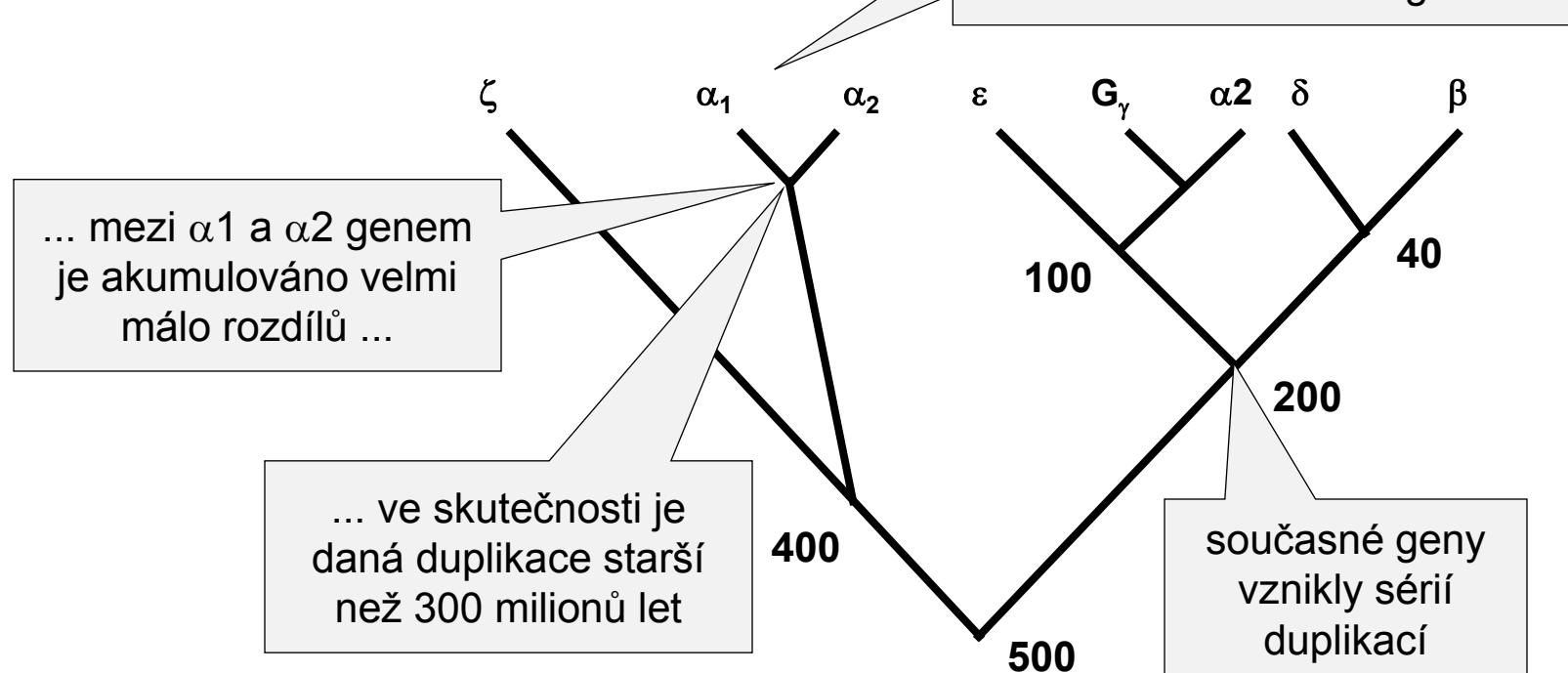
→ použití vhodného evolučního modelu („narovnání“ křivky)
metoda relaxovaných molekulárních hodin

SPOJENÁ EVOLUCE A MOLEKULÁRNÍ TAH

ribozomální DNA

globinové geny

dvojice druhů lidoopů se
vzájemně liší ~ 2,5 AA
substitucemi v $\alpha 1$ i $\alpha 2$ genu ...

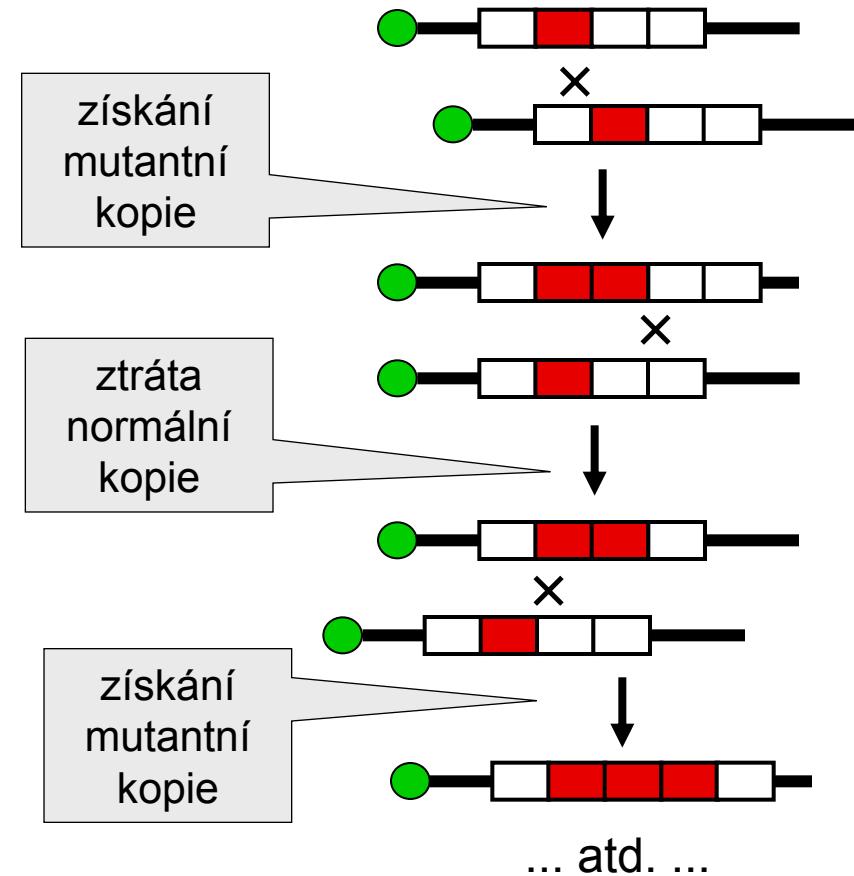
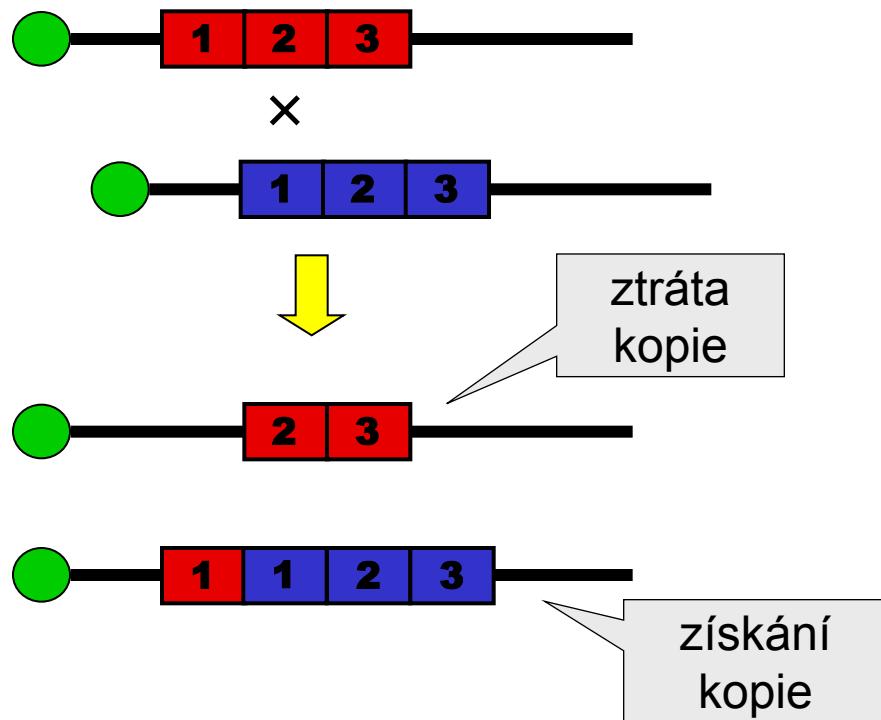

⇒ molekulárni hodiny v tomto případě neplatí, geny se nevyvíjí nezávisle – evoluce je spojená

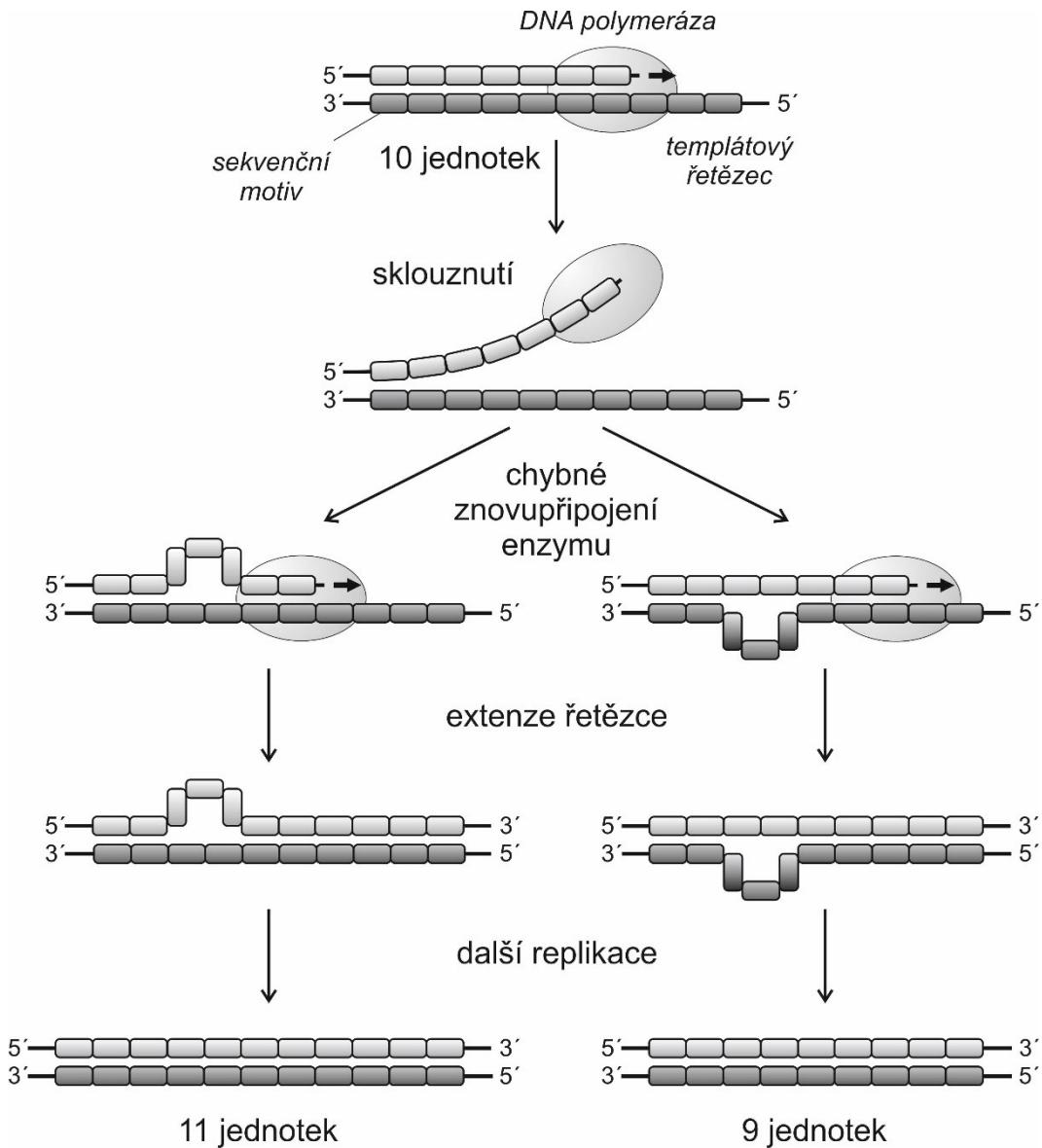
Gabriel Dover (1982): Molekulární tah (*molecular drive*)
mechanismus odlišný od selekce a driftu

Mechanismy spojené evoluce:

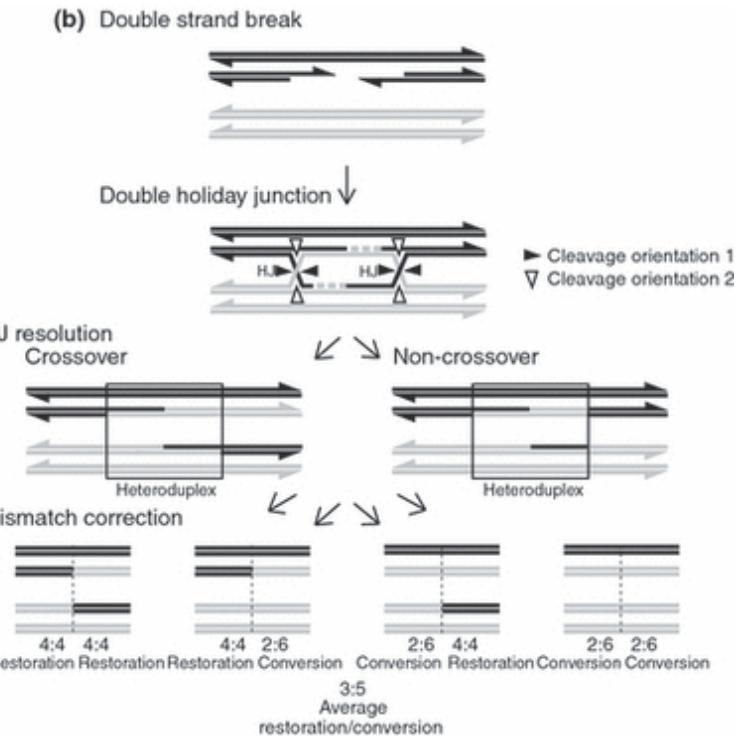
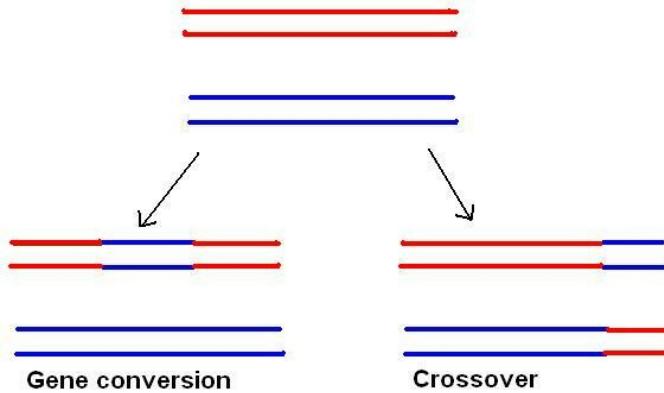
1. nestejnoměrný crossing-over

2. sklouznutí nukleotidového řetězce (slippage)

3. genová konverze

Závěr:

důsledkem nestejnoměrného crossing-overu a sklouznutí řetězce je změna počtu kopií

důsledkem nestejnoměrného c-o a genové konverze je homogenizace sekvencí